

teresferet som muligt i at vedligeholde Banernes Materiel og Banerne selv. Jeg vilde ansee et Forpagtningsforhold, der stilledes paa dette Grundlag, for det flettest mulige. Men der er heller ikke antydet Nogetsomhelst i Forslaget om, hvilken Prægrændsning en saadan Contractsfrihed for Regjeringen skulde have. I Loven af 10de Marts 1861 var der taget bestemte Forholdsregler med Hensyn til Grændserne for Regjeringens Contractsfrihed, og noget Mere, end der her er fordret for at overlade Regjeringen dette Alternativ, forekommer mig dog at være meget ønskeligt. Jeg nærer den fuldeste Tillid til den ærede Ministers Dygtighed og praktiske Sands, men det forekommer mig dog, at der fra Representationens Side maatte ligesoverfor Regjeringen stilles andre, mere bestemte Regler for en saadan Contract end dem, der findes i Forslaget, naar en saadan Contract, der — jeg gjentager det — ikke har noget naturligt Grundlag, skulde kunne tilstædes indgaaet. Jeg kan, altsaa kun ansee det for lidet ønskeligt, dersom nogen Regjering vilde gaae denne Vej, og jeg kan kun beklage, om Henviisningen til Afslutningen af en saadan Forpagtningscontract skulde medføre, at den hele Sag derved blev stød ud i en længere Fremtid. Det er netop det, jeg frygter, at Haabet om at finde en billig Contractant kan for Mange stille det saaledes, at de sige: Det er farligt nu at komme ind paa en Statsdrift, vi maae først see, om vi ikke paa denne Maade igjennem det andet Alternativ kunne erholde en Forpagter paa overmaade billige og tiltalende Vilkaar; jeg tilstaaer, at jeg troer, at ved et Udbud til Concurrence vil der vistnok komme mange glimrende Tilbud, men om noget eneste af dem i Virkeligheden skulde være fordelagtigt for Staten, om Staten skal udsætte sig for en saa stor Risiko, at den, tiltrods for saadanne tilskyndende glimrende Tilbud, dog kom til at lide stort Tab, har jeg al Grund til at betvivle. Jeg kan derfor ikke gaae ind paa et Lovforslag, der indeholder en saadan Bemærdigelse som den, der findes i § 2.

David: Som jeg nys bemærkede, var det mit Haab at kunne indskrænke mig til nogle korte Bemærkninger, men jeg seer mig

dog nødsaget til atter at tage Ordet paa Grund af de nu saaldne Ittringer. Jeg havde ikke tænkt mig, at saadanne Argumenter vilde fremkomme som de, vi nys hørte. Den ærede Randsthingsmand begyndte med at sige, at der ikke var saa stor en Menighedsforskjel imellem os, fordi jeg heller ikke var nogen bestemt Modstander af, at Regjeringen overtog Banernes Drift. Det er og bliver jeg, men jeg taber derfor ikke af Sigte, at en lovgivende Forsamling eller dens Majoritet kunde være en bestemt Modstander af, at et andet Driftselskab udløste det danske Driftselskab, og at det altsaa maa forudsæes, at man kunde komme til en anden Beslutning end den, jeg antager for den rette. Det er Noget, som jeg ofte har forudsæet og ofte har erfaret; Feilen har maaskee været min, men det vilde være taabeligt at luffe Dinene for et Tilfælde, der allsfor ofte er hæudet mig. Nu siger den ærede Taler: Ja, men en saadan Contract som den, der kan blive Tale om efter mit Forslag, vil være til stor Glæde for Staten. Jeg spørger, hvilken stor Glæde skulde den kunne udrette? Thi en saadan Contract, som han i sin Phantasi har udfæstet, har jeg slet ikke tænkt mig. Jeg har tænkt mig, at den ærede Indenrigsminister, om hvem den ærede Taler yttrede, at han kan have den største Tillid til ham, vilde fortjene denne Tillid i den Grad, at man turde antage, at han ikke vilde gaae ind paa en Contract, hvorved Staten vilde lide aabenbart Tab, og Contractanten slet ikke havde nogensomhelst Risiko. Det ærede Medlem talte om, at der vilde melde sig Hundrede for Een til at gaae ind paa en saadan Contract. Ja, det kan gjerne være; men, naar den ærede Indenrigsminister paa Grund af den Tillid, som han virkelig fortjener, og som Ingen skal være mere villig til at indrømme ham end jeg, har faaet Sagen i sin Haand, troer jeg ogsaa, at man kan være ganske rolig for, at naar han ikke kan opnaae en Contract, hvorved Statens Interesser ere beskyttede, saa vil han foretrække, at Staten driver Banerne selv. Det kan gjerne være, at den ærede Taler troer, at det kan være umuligt at opnaae en saadan Contract; jeg anseer det for vanffeligt, men dog ingen-